

Si vales bene est adolescens egregie, care meo amico. Nos hic valemus Dei beneficio, et tranquilli sumus. Ista
 trepidatio Frisia extrusit huc ad nos quosdam honestos viros et doctos quorum dulcissima consuetudine non mediocriter
 refecti sumus. ultimam cum eiusmodi fratribus toto ano ut poeta loquitur consumi possem. Crescit numerus
 meorum familiarium ego diutius huic operi nequeo superesse. Cui nuper scripsi in eo sum etiam nunc. Vellem dari
 mihi hominem idoneum quamvis iuuenem, qui et docere (ubi opus esset) et domestica sollicitudinis partem aliquam in
 se recipere. Quod quidem ad puerorum institutionem attinet posset. Respirarem si vel tantillum adimeret oppresso. nū
 grauari cum illiberaliter nunquam pati possem. Ego ad cistellas iam pridem occallui, neque recusem sub eis consensu
 care. Si ita decernat Dominus, qui me ab adolescentia sibi mancipavit. Cogitavi aliquando de te quam utilem operam
 Scholae et familiae nostrae nauare posset, nisi te ad perfectionem studiorum tuorum in Academiam rursus conferre
 consiluisset. Sed quoniam sunt omnia nunc misere perturbata, propemodum in omnibus Europa partibus. Cuius si
 dum expectas meliora tempora; te nobis in societatem laboris adiungas? Non sunt haec nostra exercitia aliena ab
 eo studio quod moliris. permagni enim refert in Scholis casti integritate versari eos qui Ecclesiae ministerio destinantur.
 Haec ego dum ad te meditator Commelino dulcissime, intruente Johanne Commelino filius qui meum ac acerbissime do
 lore vulneravit. te dixit Antverpia scriptum sibi esse, Jacobum Jeronymi Commelini filium, graui pestilentia con
 flicti. Hanc quum adhuc crederis fili mi? heu mihi. o dolor. dolor. In tantis Ecclesiae necessitatibus, tam floren
 tem succidi? Sed reprimam me donec mihi verus de te nuntius Emda veniat. Non enim arbitror in tanta multitudi
 ne fratrum qui me isthic amant, tam acerbum funus Molanum velut alterum Commelini parentem, tam diu celari
 potuisse. Interca planus timoris et anxietatis, hoste undique sentiente pulsatus et squalidus moror. Jam ferme at
 tritu angoribus et confectus. Non inuenio exitum huius Epistolae ut qui nesciam videnti ne an mortuo verba fiant.
 Si visis mi Commelino fac ut te videam, veni. Sin concessisti naturae, non longa erit inter nos distractio. Vale. Pri
 die Cal. Septemb. 1. 5. 6. 8. Brema, in Schola. inter arumnas et suspiria. Custos pueritia tua

Johannes Molanus.

Dart Alberto. Pax Christi.

Charrissime Doctor, quem ego ex animo reuereor & amo. Hec ex Epistola Strehemburgi intellexi. Dolorem Al
 bertum Dn. Herberto salutem precari. hac mihi occasio fuit scribendi, ut ex me cognoscere Herbertum amicum tuum in
 corde non esse. ante dies 6 aut 7 ad Henricum fratrem suum hinc abiit, et quod me angit non mediocriter, raro hic
 eo frui datur. Ego animus ab hac Ecclesia sic alienus est, ut nusquam minus velu quam Brema esse. Hec mensura quam mi
 hi reliquum sit misere ciuitatibus amissa semel doctrina? Saepo meum animum vulnerat et perdidit memoria pra
 teritis temporibus. Sed nihil proficitur que timoribus. Cum omnia ubique misere videamus, praesentibus arumnarum oppressio
 nibus intenti sumus. Tuorum laborum moles grauisima nuper inter nos commemorata Dn. Herberto tui amantissimo et
 mihi quodam tanquam succurrante sodali lacrymas expressit. sane quisquis considerat tum vires suas, etiam fractas, tum
 istud ens tam multiplex, tamque confusum. necesse est ut cum sui misereat, et partem aliquam miseriarum vel commiserando
 in sese transferat. At qui respexerit ad futuram gloriam qua differatur in eum diem quo dominus noster IESVS CHRISTVS
 Ecclesiam suam et eius fideles custodes immortalitati coronabit. par est cum patientibus quidem votis tam viriliter labo
 ranti succurrere sed tamen procul ab omni frustratione animi abesse. Quiescat a pleratu vex tua: et oculi tui a laqueo
 miti, ait Dominus Jer. 71. Eris erit merces operi tuo. Sed unde in hac incidi cogitationes? Veniende Domine nihil est
 dulcius animo meo quam tecum colloqui etiam cum absente. et valde cupiam si quicquam tuis angoribus aliquid detrahere, qui
 te deprimunt et consumunt. Haec est conditio naturae peccatrix. Conserui eam operis et comminui dente concidat et in pul
 uerem suam reuertatur. Ego nuper interuentu piissimorum quorundam fratrum in quibus erat iste tuus familiaris Str
 ehemburch et Dn. Aldegundus, nonnihil relictus sum, et quasi triumphans, sed minime haec brevis fuit consuetudo, ex mea
 quidem sententia. Dulce esset cum talibus suisque similibus vel toto ano consumi. Cuarendum erit vita sociis quam nulla distra
 ctio disungat ne solus perpetuo lugeam nec domi habeam quae me refocillet aliqua respiratione. O utinam Dei filius di
 gnetur clementer respicere dispersionem Ecclesiarum, et sua larga manu misericordiae sanctificare censura et etiamq. piorum.
 Amen. Vale. cum dulcissima compare. Adolescenti ille Groninga Boetij quem mihi tua digna commendauerat incumbit in stu
 dium suum grauius et non sine profectu. Brema. 15. Cal. Oct. 66.

Johannes Molanus.

(100.) 115
 Nr. 194)
 [= Anc. n. 12:
 Nr. 194]

Nr. 195)
 [= Anc. n. 12:
 Nr. 195]

Nicolaus
 Strehemburch